

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ
Kereszténydemokrata Néppárt

Országgyűlés Hivatala

Dokumentumszám: K/8702

Érkezett: 2009 FEBR 03.

Kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

„Milyen szabályozási és finanszírozási környezetben fog zajlani a tanárjelöltek féléves összefüggő (MA 5. féléves) gyakorlata?” címmel a Házsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok intézni dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy évvel ezelőtt hasonló tárgyú („Milyen szabályok szerint zajlik majd a tanárképzés tizenegyedik gyakorlati féléve?” címmel) írásbeli kérdést intéztem Miniszter Úrhoz, amelyre 2008. január 25-én szíveskedett reagálni. Több kérdésemre nem kaptam kielégítő választ, és az eltelt egy évben sem történt előre lépés az ügyben. A mind sürgetőbb hiányról egyebek mellett a Zöld Könyv vonatkozó fejezete is tanúskodik, amelyben a szerzők megállapítják, hogy haladéktalanul ki kell dolgozni a gyakorlat szabályozási hátterét.

A napokban megkezdődik az alapképzés III. évfolyamára járó hallgatók jelentkezése a mesterképzésekre. Ők tudni szeretnék – joggal -, hogy milyen feltételek vonatkoznak majd rájuk felvételük esetén. A felsőoktatási intézményekkel kapcsolatban álló iskolák tanárai, vezetői is a tanárképző helyeket faggatják. Az egyetemi oktatók kénytelenek megfogalmazni az oktatásirányítást illető kritikájukat, amikor a szabályozás meg nem történte miatt nem tudnak válaszolni több kérdésre.

1. Milyen feltételeknek kell megfelelni azon iskoláknak, ahol az összefüggő gyakorlat folyik? Álláspontunk szerint az összefüggő gyakorlat a képzés része, és nem a közoktatási intézmények esetleges munkaerő-gondjait hivatott orvosolni. Ezért szükségesnek tartjuk a gyakorlóhelyekre vonatkozó néhány minimális minőségi paraméter központi szabályozását. Határon túli magyar hallgatók esetében például elfogadható lesz-e a volt iskolájukban végzett gyakorlat?

2. Kik lehetnek gyakorlatvezető mentortanárok? A tanárképző intézmények oktatói fizikailag képtelenek hallgatóik sok helyszínen, félévig tartó munkáját közvetlenül irányítani, ellenőrizni, értékelni. Ideális esetben a félév során egy alkalommal eljuthatnak néhányukhoz az ország számos pontjára. A tanárképzés kulcsszereplője tehát az iskolai mentortanár lesz (nyilván szoros együttműködésben a képzésért felelős egyetemmel). Erre a feladatra fel kell készíteni a kollégákat. Ám hogy mit vár tőlük konkrétan a tanárképzés, az ma még ismeretlen. Az egyetemeknek megvan persze az erre vonatkozó elképzelése és tudása, és képesek is a feladatot megoldani. Azt azonban elfogadhatatlannak tartanánk, ha a minőségbiztosítással alaposan körülbástyázott felsőoktatásnak épp ez a területe maradna szabályozatlan.

3. Milyen díjazásra számíthat a mentortanár a munkájáért? Biztosítja-e majd a költségvetés az egyetemek számára ezt a tételt? Erre a kérdésre azzal összefüggésben

kérem a választ, hogy ugyancsak szükséges rendezni az ún. csoportos tanítási gyakorlat vezetőtanárainak díjazási kérdéseit.

4. Milyen munkajogi keretek között történik majd a tanárjelölt alkalmazása? Önálló szereplője lesz-e fél évig a tantárgyfelosztásnak, azaz kizárólag ő lesz-e jelen az általa tartott heti 2 – 10 tanítási órán? Vagy közvetlen mentori irányítás és jelenlét mellett végzi majd a munkáját, úgy, mint a csoportos gyakorlat során? Milyen felelősségei és kötelezettségei lesznek az iskolával szemben? Megilletik-e, akár részben mindazon jogok, amelyekkel a törvény a nevelőtestület tagjait felruházta?

5. Milyen díjazásban fog részesülni a gyakorlatát végző tanárjelölt? A munkajogi szabályok értelmében a heti 2 – 10 tanítási óra kötelező megtartásáért fizetség jár neki.

6. Biztosítja-e majd, hogyan, milyen nagyságrendben ezt az összeget a költségvetés?

7. Milyen anyagi és egyéb ösztönzőkkel fogja az oktatásirányítás érdekeltté tenni az iskolákat abban, hogy helyt adjanak az összefüggő gyakorlatnak és azt magas színvonalon biztosítsák? A tanárképzés jelenleg érvényes rendszerének is az a leggyengébb pontja, hogy a tanítási gyakorlatot kísérő egyéb feladatokban (mint például a hospitálások lehetővé tétele, interjúk vállalása a tanárjelöltekkel, stb.) sok iskola ill. pedagógus nem vagy nem szívesen vállal partnerséget. A felsőoktatás új rendszerében most már háromféle gyakorlatot kell végeznie a tanárjelölteknek. Ez nem történhet a továbbiakban szívességi alapon.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kérem, fenti kérdéseimet ne szokványos formalitásként kezelje. Konkrét, mindenre kiterjedő írásbeli válaszát várom és kérem ezúttal. A felsoroltak megnyugtató elrendezése nélkül illúzió marad a tanárképzés korszerűsítése, amelytől pedig - az Ön számos nyilatkozata szerint is - jelentős mértékben függ a közoktatás szükséges fejlesztése.

Tisztelettel:

Budapest, 2009. február 3.

Dr. Hoffmann Rózsa
országgyűlési képviselő